

Abdellatif Laâbi

Als dichters voorbijkomen

Een dichter komt voorbij
Op zijn weg gaan deuren open
gezichten
en, dankzij het woord,
het dichtgemetselde raampje
van het geheugen
Hier en elders
hing oorlog de beest uit
werden zwervers honkvast
verlieten talen de toren van Babel
kinderen in alle kleuren van de regenboog
groeiden samen op

Een dichter kwam voorbij
maar hij herinnert zich al:
de optocht van platanen die hem
tot bij de irreële moskee brengen
zijn bescheiden wandelaarskunstjes
die telkens weer naar het station van Schaarbeek leiden
het slechte humeur van een ober
dat een raadsel is gebleven
de beschaafdere ogen van de poedel in een vitrine
de hemel die met zijn onthutsende glimlach
de gebouwen ten dans vraagt
de tram die stilstaat aan de rand van de woestijn
het opschrift van de privé-bar met
'De directie heeft het recht u de toegang te weigeren'
de meeuw die over de perrons vliegt
om toe te zien op het werk van de fotograaf
het rendez-vous huis dat in onbruik is geraakt
het meisje dat van kop tot teen gesluiert door het park loopt

het weinig roemvolle gedenkteken voor een onbenoembare safari
de werkmanstuintjes waar de aarde nog gestreeld wordt
en de planten met tederheid omringd
de verkwikkende slokjes van het fameuze bier
die de onvergelykbare smaak opwekken
van het land en de mensen

Komt hier ooit nog een andere dichter voorbij?
Wanneer en waarom?

Vertaling uit het Frans door Bart Vonck